

DİNÎ ve TOPLUMSAL BOYUTLARIYLA
CİNSİYET
II

Tartışmalı İlmî İhtisas Toplantısı

26-27 Mayıs 2012

Üsküdar Belediyesi

Çamlıca Sabahattin Zaim Eğitim ve Kültür Merkezi

Büyük Çamlıca – Üsküdar / İstanbul

İstanbul 2012

CELÂL ve CEMÂL DENGESİ BAĞLAMINDA CİNSİYET

Mustafa MERTER*

Sonsuz birlik, tevhîd âleminde Rabbimiz irade buyurup insanı ve kâinatı yaratmayı murat edince bu tevhîd altı âlemin bir yapılanma modelini gerçekleştirdi. Bu tasarım âyan-ı sâbite ile akl-ı küll de "modellendirildikten" sonra, "inşaat" esmâü'l-hüsna, vasıtasıyla tecelli etti. Sayıları sonsuz olan isimler olabilecek her şeyin temel yapı taşlarıydı. Fakat sonlu olması itibariyle bu alt âlemin dikotomi (ikiye bölünmüşlük) ve dualizm üzerine kurulması gerekiyordu. Bu sebeple isimler zıt eşleriyle beraber yaratıldı, her biri kendi mânâsını teyid ederken, yanibaşındaki bir başka isim bu mânâyı reddeden yapıda tecelli etti.¹

Ve aynı hikmet Hz. Mevlânâ'nın dilinden ifade edildiğinde kahırla lutûf birbirine eş oldu, bu ikisinden hayır ve şerr âlemi doğdu.² Böylece, aydınlık/karanlık, iyi/kötü, hilm/gazab, sevgi/nefret, kahhar/afuvv gibi sayısız karşıt değerli çiftler evreni yapılandırdı. Fakat "Rahmetim gazabımı geçti"³ buyuran Rabb'imiz bu kaotik gibi görünen zıtlar âlemine "Hakikat-i Muhammedî" ilkesini yerleştirdi. İlk olarak "Onun nûru yaratıldı", hatta O'nun yüzü suyu hürmetine evren yaratıldı.

Yâni esmâü'l-hüsna'yı sonsuz sayıda notalar gibi düşünürsek bunlardan bir senfoni icra etmek için bir "Şef" elzemdir, yoksa âhenk olmaz ve eğer fizik diliyle ifâde edersek, atom altı parçacıkların ilk yapı taşları olan iki boyutlu "iplikçikler" rasgele titreşir, kâinat kaotik

* Psikiyatrist, Merter Ben Ötesi Psikolojisi ve Psikiyatrisi Enstitüsü Derneği.

¹ Ebü'l-Âlâ Afifi, *Fusûsü'l-Hikem*, Toshihiko Izutsu, Ahmed Yüksel Özemer (çev.), Kaknüs Yayınları, İstanbul s. 120.

² Hz. Mevlânâ, *Mesnevi*, Millî Eğitim Bakanlığı Yayınları, c. 2, Beyit, 2680.

³ Buhârî, *Tevhîd*, 15, 22, 28, 55.

bir yapıda olur.⁴ Fakat eğer dikkat Şefe yönelirse, Ona tâbii olunursa, her müzisyen kendi enstrümanını en mükemmel bir âhenkle icra eder. İşte bu temel dualizm kaidelerinden birisi de celâl/cemâl veya müzekker (eril) ve müennes (dişi) farkıdır. Yorumlara göre, 99 güzel isimden, 7 ilâ 14'ü celâl yönlerini temsil ederken, geriye kalanlar cemâl isimleridir.⁵ Başka bir mecâz ile ifâde edersek Rabb'imiz evreni "2 eliyle" yaratır, bu 2 el mütekebil isim ve sıfatlara işâret eder, bunlar daha geniş bir açıdan bakarsak celâl ve cemâl isimleridir.⁶

Celâl/cemâl farkı araştırılırken, fâil ve munfâil, aktif ve pasiv mevhumları da dikkati çeker. Müennes, dişi, alıcı prensibe daha fazla uyar, müzekker, yaratıcı (hâlik), verici, denetleyici, zorlayan (cebbâr) yapıdadır. "Kalem" bu mânâda aktif, levh (tablet, levh-i mahfûz) pasivdir. "*Rahmetim gazabımı aşmıştır*" *hadis-i şerîfi ve "O rahmet etmeyi kendisine ilke veya kendi zâtına farz kıldı / كَتَبَ رُبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ / كَتَبَ رُبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ* 7 âyetinden ilham alırsak, cemâl prensibinin celâle üstün olduğu sonucuna varırız. Evet, dualizm sebebiyle "celâl"siz olmaz ama cemâl asıldır, "ana" prensiptir. İbn Arabî *Füsûsü'l-Hikem*'inde bu hakîkatın ısrarla altını çizer. Meselâ "İlâhî irade ile tevfiik (senkronizasyon) hâlinde olmak, cemâl sıfatlarının, karşı gelmek ise celâl sıfatlarının mazharıdır" der.⁸

Kâinatın dinamiğini bir kalp atışı gibi tasavvur edersek (Hakk'ın tesbihi), bu aslı melodiye uymak, tevfiik hâline geçmek için yine cemâl isimlerini yaşamak gerekir.⁹

Hatta daha da ötesi, her hareketin sebebi "sevgi"dir ve yaratılış sebebi de sevgi, sevginin de ötesinde aşktır "eşeddü hubben lillah, o

⁴ İpliklikçikler teorisi (string theory) kuantum fiziğinin revaçta olan ekollerinden birisidir. Teori, tek boyutlu atom altı parçacıkların (iplikçik) titreşiminin maddî evreni oluşturduğunu savunur.

⁵ Celâl İsimleri: Celâl, Kahhar, Kaabid, Muzill, Mumît, Mukît, Muntekîm, Muksît, Darr, Cebbâr, Haafid. Cemâl İsimleri: Hâfız, Vedûd, Rahman, Rahîm, Veli, Halîm, Râuf, Hâdî...

⁶ Ebü'l-Âlâ Afîfî, *Füsûsü'l-Hikem*, İz Yay., s. 312; (*Cenâb-ı Hakk*) buyurdu ki: "Ey İblis! İki elimle yarattığıma secde etmekten seni hangi şey alıyordu? (İblis) dedi ki: "Ben ondan hayırlıyım, beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan". Ömer Nasuhi Bilmen Meali, Sâd, 38/75-76.

⁷ En'âm, 6/54.

⁸ Ebü'l-Âlâ Afîfî, *Füsûsü'l-Hikem*, 17inci Fasl, 351.

⁹ Ebü'l-Âlâ Afîfî, *Füsûsü'l-Hikem*, s. 439.

ümü'minler Rabb'lerini şiddetle severler."¹⁰ Aşk, cemâl isimlerinin doruk noktasıdır, sözün bittiği, kalemin kırıldığı yer ve ândır. Bütün yaratılış sürecinde hep dişilik ilkesi ön plana çıkar. Zât, esma, kudret, nefis, hakikat, ayn (asıl) Arapça'da hep müennes kelimelerdir. Meselâ "الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ" Sizi tek bir nefisten yaratan ve ondan da zevcesini yaratan"¹¹ âyet-i kerîmesinde "nefs" bu gerçeğe işâret eder.

Tüm bu anlatılardan çıkartacağımız netîce, Allah'ın (c.c.) bu dünyada halifesi, temsilcisi olan erkek veya kadın her insanın, tekâmül vetiresi esnasında, celâlden cemâle doğru urûc etmesi (yükselmesi) zarûriyeti ve mükellefiyetidir. Kâinatı teşkil eden her nesne belirli sayıda isimden ibaretken, insan tüm isimlerin mazharıdır. Bu sebeple dualizm ve tevhîd en anlamlı hâliyle insanda anlaşılır. İnsan akılalmaz bir kuvveler toplamıdır, olabilecek en karanlık, dar, kaotik vâroluş alanlarında gezinebilir ama aynı insan, yüzüne bakıldığında nûruna dayanılamayacak kadar lâtîf olabilir.

Seyyid Ahmed Bedevî Hazretleri (1200-1276) hep yüzü örtülü gezerdi. Dervişlerinden bir mubarek, bir gün yanına gelir ve "aç yüzünü Şeyhim, cemâline hasretim" der. Hazret, "aman oğlum dayanamazsın" dese de, derviş ısrar edince yüzünü açar, genç derviş bir çığlık atar ve son nefesini verir.

İnsanlık macerası bu iki kutup arasında bir kurtuluş savaşıdır. Her insan bu anlatılanları, özünde aslında, sezgileriyle, akl-ı selîmiyle bilir ve kendine göre bir savaş stratejisi uygular. Dualizm, dikotomi, karşıtlık nefis binasının bodrum katlarında (esfele sâfilîn) devasa boyutlara ulaşır ve bizi paramparça eder. İşte bu yeniden yapılanma sürecinde celâl/cemâl yapısından kaynaklanan cinsel kimliklerimizin tekâmülü büyük rol oynar.

İnsanın celâl ve cemâl yapısı üzerine ilginç bir yorum Tokyo Keio Üniversitesi öğretim görevlilerinden merhum Toshihiko Izutsu'nun talebesi Sachiko Murata tarafından "The Tao of Islam" adlı kitapta sunulmuştur.¹²

İslâm ve değişik medeniyetlere göre yorumlar muhtevasında, Murata, kitabında Taoizm (Lao Tze M. Ö. 604-521) ve Yin/Yang

¹⁰ el-Bakara, 2/165.

¹¹ en-Nisâ 4/1.

¹² The Tao of Islam: A Sourcebook on Gender Relationships in Islamic Thought, Sachiko Murata, State University of New York Press Albany.

ikilibirliği (dualunion) den hareket ederek kâinatın celâl/cemâl dengisini araştırır. Yaratıcı (creative) ve kabul edici (receptive) veya dişil ve eril prensipler kâinatın yaradılış prensibidir. Yin (müennes) Yang (müzekker) olur ve Yang Yin olur, her şey sürekli tekrardan yaratılır. Güneş yükseldiğinde, mehtap kaybolur, yaz gelir, ilkbahar gider. Konfiçyus'un dediği gibi "tüm kâinat bir ırmak gibi devamlı akar".¹³

Murata, Taoizm ile (aynen hocası, T. Izutsu'nun yaptığı gibi) bazı İslâmî kavramlar arasında paralellik kurar. Bunlar tenzîh, teşbîh; kalem ve levh-i mahfûz; kulluk ve halifetullah olma şuurudur. Fakat, Tao'izmin Yin Yang eşitliği prensibinden farklı olarak kitabında, "Rahmetim gazabıma aşmıştır"¹⁴ âyetinden hareket ederek, Rahmet, Merhamet, Muhabbet ilkelerinin önceliği ve asliliğini vurgular. Murata, "Women of Light in Sufism/Tasavufta Nûrlu Kadınlar" adlı makalesinde (1999 Avila, İspanya) ise kul olabilmek, kulluğun zirvelerinde dolaşabilmek için "kadın" olma zaruretine işaret eder. Tabî burada yine kadınlıktan kasıt, "yaratıcı alıcılık", cemâl isimlerinin tecellisidir. "Rahîm" ve ana rahmi arasındaki analogiye dikkati çeker. Rabi'atu'l-Adaviyye'nin (ks) "her şeyin bir meyvesi vardır, marifetin ki ise, "yakîn" dir sözünü, "nefsini bilen Rabb'ini bilir" paralelinde mütala eder.

Evet, anladığımız kadarıyla bu celâl/cemâl yapılanma vetfresi nefsin derinliklerinde cereyan eder ve eğer tabî akışı rahatsız etmezsek, usulca önce dişil ve eril prensipler kendi içlerinde tekâmül ederler, sonra birbirleriyle uyumlu hâle gelirler, "tekrardan evlenirler", birleşirler. Ve bu mübarek beraberlikten bir (veya birkaç) çocuk doğar, yeni kimliğimizin temelleri atılır. Her yeni doğan "çocuk" cemâle doğru yükselişin yeni bir temsilcisidir, görevini tamamlayınca, hayat sahnelerini bir başkasına bırakır. Ve böylece muhteşem insanlık macerası devam eder, ölmeden evvel nice ölümler yaşarız, ölür ölür diriliriz ve farkına varmadan yaşam ölüm dikotomisini aşar ve "Hayy" âlemine kadem basarız. Ve "Yunus" öldü diye salâ verildiğinde, simamıza bir tebessüm gelir ve o kadar, sâdece gülümseriz. İşte alt âlemin, "esfeli sâfilîn" in karanlık bataklıklarında verdiğimiz kurtuluş savaşında,

¹³ Bu öğretilerden kaynaklanan "İ Ching" felsefesi, tüm hayatı yöneten bu değişim sürecini anlamak için kullanılacak bir araçtır. Geleceğe yönelik bilgiler verdiği iddia edilir.

¹⁴ A'raf, 7/156.

nasslara muhalefet etmeyen bir "psikoterapi refakati" faydalı bir destek verebilir.

Celâl/Cemâl dikotomisi ve ikilibirliği (dualunion) üzerine psikoloji alanında çağımızın en mufassal araştırma, İsviçre'li psikiatr Carl Gustav Jung (1875-1961)'dan kaynaklanır. S. Freud, insanı çağının bilimsel verilerinden hareket ederek anlamaya çalışırken, çağdaşı ve bir zamanlar talebesi olan C. G. Jung çok orijinal bir başka yol izlemeye karar verir. Delirmeyi dahi göze alarak, tek başına, refakatçi olmadan *altbilinçdışının* mahzenlerine iner. Kullandığı metod aktif hayal kurma ve kendi rüyalarının yine kendisi tarafından analizidir. Sanki bir bilim adamı, keşfettiği metodu kendi üzerinde dener. Jung önce bu inişlerde edindiği tecrübelerini "Kara Kitap" diye adlandırdığı özel notlarında toplar, fakat sonra küçük tashihler yaparak bunları "*Kırmızı Kitap*" adlı bir nüshaya çevirir. Fakat ilginçtir bu notları bazı özel talebeleriyle paylaşırken, yayınlanmalarını istemez. Ve bu notlar 2009 tarihine kadar varislerinin kasasında saklı kalır. Ta ki 2007 lerde aile meclisi toplanıp yayınlamaya karar verinceye kadar. Böylece vefatından 48 yıl sonra (v.1961) İngiliz bir tıp tarihi uzmanı, Sonu Shamdasani kitabı ailenin izni ile yayınlar.

Jung'un derinliklerinde dolaştığı bilinçdışı sahnesinin oyuncularını Filemon (bilge eril prensip) Salome (baştan fahişe sonra yardımcı dişi prensip), Yılan (şer, hile sembolü, ama zehiri hem zehir hem de ilaç), Şeytan, Hz. İlyas (bilge ve mübarek eril prensip), Sihirbaz, tımarhanedeki doktor (kendi deli hâli), Siegfried (kahraman arketipi), Atmavictu ve Abraxas gibi kâh mitolojiden kaynaklanan, kâh kendi hayâl ürünü sembollerdir. Bu "cehenneme" iniş yolculuğundan ders olarak Jung, bazı temel kavramları psikoloji repertuarına yerleştirir, bunlar, arketip (gölge, kompleks, animus, anima, persona, bütüncül benlik...), kollektiv bilinçdışı ve tamamlayıcı işlev (complementary function) gibi mevhumlardır. Bu sunumda bizi ilgilendiren ise *Animus ve Anima* sembolleridir. Aynen Taoizm'in yin ve yang'ında olduğu gibi *animus*, müzekker prensip her kadının derûnunda kuvve olarak mevcuttur ve tekâmül etmesi elzemdir. *Anima* ise her erkeğin gizli, gölgede kalmış yanıdır, anima uyanırsa erkek, ilkel bir celâl karikatürü (maço, zorba, kabadayı...) olmaktan kurtulur ve sezgi, yaratıcılık, estetik, âhenk, merhamet, muhabbet, hoşgörü, tevazu vechelerini keşfeder. Bu temeller üzerine C. G. Jung "Ferdî Psikoloji" (individual psychology) adı altında bir psikoloji ekolü kurar. Gelin şimdi ce-

lâl/cemâl gezintimize bir de eski mısır mitolojisinden esinlenerek devam edelim.

İsis ve Oziris Efsanesi...

Jung'a göre efsaneler kadîm nefis yapısı dinamiğinin tezahürleridir. İnsanın içsel dram ve trajedisinin sahneleri, nefsin kendi kendisini sembolik olarak ifâde etmesidir. Ve aslında bu efsane de Jung'un savunduğu "ferdîleşme" (individuation) sürecinin kadîm bir prensip olduğunu açıklar. Fakat dikkatinizi çekerim, Jungiyan "ferdîleşme"yi, bizdeki seyr-i sülûk ve "insan-ı kâmil" kuvvesi ile karıştırmamalıdır. Burada anlatılan, insanın nefsini, "gölge" lerini bilmesi, iç sahnelerine şâhid olması ve bunlardan ders alarak (tamamlayıcı işlev/complementary function)) daha olgun ve bütüncül bir kişiliğe doğru tekâmül etmesidir. Bu sürece olsa olsa nefis tezkiyesi başlangıcı diyebiliriz.

Yunan tarihçi ve filozof Plutark'a (46 – 120 MS) göre *Oziris*, tarihte medeniyet kurucu bir sembolü temsil eder. Fakat *Oziris*, diğer derûni hakikatini inkâr eder (altbilinçdışına atar), bu onun "*Seth*" kişiliği, yâni gölgesidir. Ve *Seth* hiç beklenmedik bir anda meydana çıkar ve haince, sinsice ona arkadan saldırır ve öldürür. *Seth* ile ilk temas, *Oziris*'i "nu'as hâline sokar.¹⁵ Fakat "kadın" sahneye iner. *Ziris*'in hem kızkardeşi ve hem de eşi *İsis* onun ölü bedenini bulur. Bu duruma *Seth* çok kızar ve bedeni darmadağın edip, parçaları her bir yöne dağıtır. Bu son tahribattan sonra (dibe vurma) *İsis* parçaları toplar ve yeniden bir araya getirir. Ve beraberliklerinden, *Horus* doğar ve *Horus Seth*'e karşı koyabilecek güce erişir.

İnsanlık tarihi bu kurtarıcı dişi sembol ile doludur. Ergenekon destanında, kahramanı "dişi kurt" kurtarır, ilginçtir binlerce kilometre batıda, Roma'nın kadîm kurucu efsanesinde yine dişi kurt, Romus ve Romulus'a hayat bahşeder. Kibele, Artemis, Demeter, Atina, Sofia, Dante'nin *Beatris*'i hep benzer sembolizmi dile getirir..."

Peki, içinde yaşadığımız şu post-modern çağda, cemâl/celâl, animus/anima dengesi nasıl seyrediyor?

Bildiğimiz gibi USA başta olmak üzere, dünya celâle doğru kaymaktadır, televizyon filimlerini seyretmek yeter. Veya yungien (C.

¹⁵ Enfal, 8/11; Hâl yaşantısı, rahmânî hâller de dâhil olmak üzere, her insana lutfedilmiş bir İlâhî ihsandır. Makam başka şeydir.

G. Jung'a göre) tâbirlerle ifâde edersek modern toplumlar, ilkel açıdan "süper-animus" toplumlarıdır. Çünkü temel düstur, sınırsız güç, etkinlik arayışıdır (yâni Gnostizm'in sahte peygamberi, Jung'un altbilinçdışı mahzenlerinde karşılaştığı Abraxas'ın ahlâkı ile ahlâklanmak) ve cemâl de bu arayış için bir engeldir. "Feminizm" gereği, süper-animus taşıyan iş kadınlarını gözünüzün önüne getirin, bunlar sanki kendi fitratlarına uymayan bir kılıf içine zorla sokulmuş ve "can çekişerek" rollerini oynama durumuna gelmişlerdir. Çok çarpıcı olduğu için bu örneği veriyorum, yerli yabancı, bazı televizyon haber sunucusu hanımefendilere ibret gözüyle bir bakarsak, sanki bir celâl patlaması görürüz, yüzlerinde zoraki bir tebessüm olsa da. Ama sâdece sunucular değil, tüketim toplumunun "rûh"larını satın aldığı tüm kadınlar, genç mankenler, oyuncular, iş kadınları, politikacılar aynı insânî trajediyi sergiler. Celâl cemâl dengesi cemâl aleyhine bozulmuş ve insan tekâmülü duraklamıştır. Bu devasa, küresel boyutlarda "tıkanma" (kabz hâli) neticesinde, kaygı (nedeni belli olmayan korku) gittikçe artar ve yaşadığımız çağa "kaygı çağı" adı bile verilir. Özellikle genç ergenlerde kaygı son 29 senede ülkemizde %88,9 oranlarda artmıştır.¹⁶

Mubarek hanımefendileri bu hâle getiren bir medeniyet, erkek dünyası üzerinde nasıl bir tesir uyandırır, bazı psikolojik ve cinsel kimlik rahatsızlıkları üzerinden örnekler vererek devam edelim. Başlangıç tezimiz celâl cemâl dengesinin cemâl aleyhine bozulduğu üzerineydi, yâni toplum celâl değerlerini üstün görürken, cemâl değerleri gittikçe daha önemsemez hatta küçük görür. Meselâ ev hanımlığı artık bir sanat değil, ikinci sınıf insan olma belirtisidir. Aynı tutum, cemâl yönleri yaradılıştan güçlü olan erkek çocuklar içinde geçerlidir. Okuyacaksın, doktor, mühendis, büyük adam olacaksın derken biz farkına varmadan çocuğa celâl ağırlıklı bir vâroluş tarzını empoze ederiz. Diyelim ki çocuk musikiye, sanata, estetiğe daha yatkın ve ar-

¹⁶ Yapılan ciddi araştırmalar (Twenge 2007, 2009) USA da ergenlerdeki kaygı artışının, 1950 ilâ 1990 arası %85 dolaylarında seyrettiğini gösteriyor (40,000 denek üzerine Twenge'nin kendi yaptığı çalışma). Benzer çalışmanın bizdeki sonuçları ise, 1982 (Öner ve LeCompte) ilâ mevcûd çalışma 2008 (Merter ve Kahraman) arasında % 88,8 oranlarında kaygı artışı göstermiştir. Yâni tüm eğitim sistemimiz, psikolojimiz, psikiyatrimize rağmen acı gerçek, gençliğin gözler önünde eriyip gittiğine işâret eder. Bu durum öfke, narsisizm, benlik saygısı ve diğer psikometrik parametreler için de geçerlidir.

kadaşları ile kılıç kalkan oynamak yerine kızlarla resim yapıyor, şarkı söylüyor, hemen aforoz edilir ve alaya alınır, ötekileştirilir.

Ötekileştirme belki anne baba ilişkilerinden başlar, anaokulunda ve okulda, yakın çevrede sürekli devam eder. Metakomünikatif olarak bu çocuklara verilen mesaj "böyle olmamalısın" kendi fitrî akıntına karşı yüzmelisin mesajıdır. Hele hele anne veya baba kendi gerçekleştiremediği hayallerini çocuğa yüklüyor ve bir ideal anima veya animus yansıtması yapıyorsa, çocuğun işi daha da zorlaşır. Meselâ kendisi yeterince gelişmiş bir animus (celâl) taşıyamamış bir anne, o yapıda olmayan erkek veya kız çocuğunun bu vasıfları taşımasını bilinçdışında arzulayabilir ve çocuk bu kalıba uymazsa, kabul görmez. Bu durumda erkek çocuk ya ondan beklenen "süper-animus" persona'sına (persona: maske) zorâki bir şekilde ayak uydurur ve "işkolik" olur. Veyahut bu rolü tamamen reddeder, tepki olarak sun'î bir anima maskesi ile dolaşmaya başlar (metroseksüel...). Kız çocuk da bütün aslî anima vasıflarını toprağın altına gömer ve "amazon kadın" olur. Nefîcede hem erkek ve hem kadın, yarım kalmış bir psödotekâmülün esiri olurlar, aile yapısı çözülür, toplum ifsâd olur. Celâl/cemâl dengesinin yitirilmesi ile ilgili psikolojik rahatsızlıklara örnekler verirsek:

- Genel mânâda erkek ve kadınlarda celâl artışı, "idea" gibi görünen psödo-ideolojilere kapılma, spor fanatizmi, okul ve liselerde şiddet, doktorlara şiddet, trafik cehennemi, savunma gibi görünen ama aslında saf saldırganlık olan savaşlar, maddeye karşı nefret veya tüketim toplumu, sanal şiddet, medya şiddet tüketimi endüstrisi...

- Geciktirilmiş Annelik Sendromu: Kadın hormonları, östrojen (âdetleri düzenleyen hormon) ve projesteron (gebelik esnasında ana rahmini hazırlayan hormon) hayat boyunca belirli bir fasılalar dâhilinde kadın fizyolojisinde tesirli olurlar. Östrojen hormonunu benzine katılan katkı maddesi gibi düşünürsek, metabolizm hızlanır ve entropi artar.¹⁷ Projesteron ise metabolizmi yavaşlatır, kadını dinlendirir, entropi düşer. Bazı araştırmacılar bu sebeple bazı kanser türlerinin (meme, rahim, yumurtalık) çok çocuklu annelerde daha az görüldüğüne işaret ederler. Ayrıca annelik kadına, merhamet, fedakârlık, muhabbet, sekîne, selâm, tevâzu, tevîz ve benzeri hâlleri tattırır. Bu hâller hanımların fitrî yapılarında kuvve olarak mevcuttur ve

¹⁷ Entropi, bir sistem dâhilinde düzensizliğin artması demektir.

zuhûr etmeyi beklerler. İbn Arabî Hazretleri'nin güzel mecazı gibi, bu hâlleri yaşayamayan hanımlar, sanki nefesini tutmuş, veremeyen bir insan gibidir. Yâni kısaca ard arda gelen hamilelikler hem psikolojik ve hem de somatik açıdan hanımlar için fuzuli, modası geçmiş bir eylem değil, aslî bir sağlıklı vâroluş zaruretidir.

- Borderline/Sınır Kişilik Rahatsızlığı ve Patolojinin normalleşmesi (narsisizm)

- **Eşcinsellik:** Celâl/cemâl dengesinin bozulmasının, çağımızda erkek ve kadın dünyası üzerine yaptığı menfi tesirlerden birisi de erkek ve kadın eşcinselliğidir. Öncelikle belirtmek gerekir ki şimdiye kadar yapılan tüm araştırmalar eşcinselliğin sâdece genetik faktörlere bağlı olmadığını göstermiştir. Yâni insan eşcinsel doğmaz. Peki, netice olarak ne diyebiliriz?

genetik + MSS nöro-anatomi + fizyolojisi + doğum öncesi
hormonel tesirler = mizaç

ebeveyn + kardeş ilişkileri + çocukluk/ergenlik tecrübeleri = çevre

ÇEVRE + MİZAÇ= Eşcinsel Temayül

Eşcinselliğe Yaklaşımın Zaman İçersinde Değişimi ve Toplumsal Cinsiyet

İkinci Dünya Savaşı'nın yaraları sarılırken, 1948'de BM patronluğu altında Paris'te insan hakları tekrar belirlendi, "Evrensel İnsan Hakları Beyannamesi" yeniden gözden geçirildi. Temel değişim, musevî-hristiyan ahlâkı yerine "aydınlanma hareketinden kaynaklanan, tabii haklar (natural rights) tabii kanunlar (natural laws) gibi mevhumların öne çıkmasıydı. Bu sekülerizasyon girişimleri, eşcinsellere de "tuvaletten çıkmak / out of the closet" diye tanımladıkları, meşrulaşma için bulunmaz bir fırsat sundu, çünkü din engeli artık yoktu.

"Gey Özgürlük Hareketi" 1969, New York, Stonewall Club protestosu ile başlar. Harry Hay hareketin fikir babalarından birisidir. Hay ve Marshal Kirk, Hunter Madsen gibi "kurmaylar" 1970 lerden başlayarak, neticelerine geriye dönüp baktığımızda çok tesirli bir strateji oluştururlar. İnsan hakları kılıfı altında, eşcinselliğin'in cinsel yönünü ikinci plana indirgeyip, insanların duygularına hitap ederler. Kendi tabirleri ile "The Overhauling of Straight America/Eşcinsel olmayan Amerikan halkının ayarı" başarı ile uygulanır. Günde 7 saat

tv 'na bakan Amerikalı, eğer medya/yayın kuruluşları ele geçirilirse, her şeye inanır hâle getirilir.

Uygulanan Stratejiler:

- **Film Endüstrisi:** Hollywood ele geçirilir ve kâh komedi, kâh duygusal filimler vasıtasıyla kamuoyuna eşcinselliğin "tabii"liği işlenir. Sahneye kadın kıyafetinde erkekler çıkartılır ve insanlar güldürülür (Tootsie and Mrs. Doubtfire) veya Tom Hanks gibi gönülleri fethetmiş bir aktör eşcinsel olarak sunulur (Filadelfiya). Hatta sert erkek kovboy imajı bile, eşcinsel kovboyların yer aldığı Breakbone Mountains sorgulanır. Bu saydıklarımızın dışında, "mubareklerin" kontrolü altındaki film endüstrisi tüm dünyada binlerce benzer film çevirerek, muhteşem bir toplum mühendisliği performansı sergiler.

- **Politik Alana Sızma:** Özellikle USA ve İskandinav ülkelerinde sistematik bir sızma taktiği uygulanır. Kanun yapıcılar kazanılır ve tepeden inme kararlarla halk tamamen farkına varmadan yeni yasalar belirir.

- **Din Müessesine Dolaylı Veya Alenen Saldırma:** Tüm "aydınlanma projesi", zaten dinlere karşı açılmış bir savaştır. Pozitivizm, materializm, reduksionizm (indirgeyicilik), ampirizm, şüphecilik (septisizm), agnostisizm, darvinizm (yaratansız evren), sekülerizm, kısaca tüm "izm" ler bilimsellik kamuflajı altında bu amaç için kullanılır. Dini öğretiler, "dogma" diye nitelendirilip, laboratuara sığmadıkları için önemsiz hatta istihza ile karşılanır. Tabii ki bu arada eşcinseller için de gün doğar. Zayıflayan din, maalesef hristiyanlarda gördüğümüz gibi temel ilkelerini reddeder hâle gelir ve meselâ papazlar kendi aralarında evlenmeye başlar. Maddi açıdan zayıf olan din adamları kazanılır ve nass'lara aykırı "fetva" lar satın alınır.

- **Akademik Camiaya Sızma:** İşte böyle bir sistematik ön hazırlık yapıldıktan sonra eşcinsellik "usulca" kurumlara da nüfuz eder. 1952 de DSM (Amerikan Psikiatri Birliği'nin Teşhis El Kitabı) de eşcinsellik sosyopatik kişilik bozuklukları altında yer alırken, 1968'de bu kategoriden çıkartılıp diğer cinsel sapmalarla birlikte sınıflandırıldı. Burada eşcinsellik ancak kişinin benlik algılamasıyla uyumsuzluk gösterdiğinde problem olarak görülüyordu. 1973 baskısında ise eşcinsellikten artık hiç bahsedilmez ve "başka bir kategoriye girmeyen diğer cinsel bozukluklar" başlığı altına alınır (kişinin cinsel eğilimleri ile

ilgili sürekli ve belirgin olarak yaşadığı sıkıntı, hetero/homo ayırımı yapmadan).

Eşcinsellik bilimsel alanda ortadan kaybolunca, çok kısa bir zaman süresi içinde "eşcinsellik" üzerine bilimsel çalışmalar yapmakta artık mümkün olmaz, konuyla ilgili literatür âniden duruverir. Klinik alandaki uzmanlar konu hakkında birbirleriyle konuşmaktan ve profesyonel toplantılarda tebliğler sunmaktan çekinir hâle gelirler. Çünkü böyle girişimlerde bulunanlar "paradigma"nın sıkı kontrolü altında olan üniversitelerde hemen "persona nona grata" ilan edilir, akademik kariyerleri baltalanır, homofobi, ayırımcılık ile suçlanırlar. Hatta bazı yazarlar hetero'ların homo'lar üzerine araştırma yapabilme yeteneğini bile sorgularlar. Gey taraftarı olan araştırmacılar ise EC'liğin patoloji olarak kabul edilmesinden korktukları için psikolojik araştırmalar yapamazlar ve "böyle doğdu/born that way" teorisini güçlendirmek amacıyla genetik/hormonel/nörofizyolojik teorilere ağırlık verirler. Amaç psikolojiyi psödo-bilimsel araştırmalar ile asıl problemden uzaklaştırma, böyle doğdu teorisini güçlendirmektir (aslında bu teori safsatadır, şimdiye kadar bilimsel kanıt bulunamamıştır. Ve tabii ki bu strateji kısa zamanda meyvelerini verir, 1988'de Amerikalı yetişkinlerin %75 i eşcinsel ilişkiye karşı çıkarken, 1998 de bu oran %55 e düşer. Aynı dönemde erkek eşcinsellerin birbirleriyle cinsel temasa girmeleri %1,7 den % 4,1 e yükselir (hanumlarda %2 den % 2,8). Eşcinsellikle ilgili asırlar boyu süregelen hicap duygusu önce yerini bir lakaytlığa bırakır (bu benim bedenim istediğim gibi kullanırım), sonra alenen provokatif teşhir başlar ve bugünlere gelindiğinde artık bir iftihar vesilesidir. Böyle giderse belkide yakın bir tarihte eşcinsel olamamak bir eksiklik, utanç vesilesi olacaktır.

Geleceğin Psikolojisi

Modern psikoloji iflas ettiğine göre artık kendi öz değerlerimizden hareket ederek, "*Nefs Psikolojisi*" ekolünün inşası âcilen elzem görünüyor. Celâl/cemâl dengesinin önemi ancak nefis yapısına olabildiğince vâkıf olabildiğimizde meydana çıkar. Aydınlanma hareketi esnasında zuhûr eden psikoloji bilimi, çürük temeller üzerine inşa edildiği için insanı kısmen anlar, uzun vâdeli tesir gösteren terapiler ve çareler üretemez. Üretseydi zaten bugünkü insan manzarası meydana çıkmazdı. Ama tüm aczine rağmen mağrur bir eda ile işe yaramayan teoriler ileri sürer, spekülasyonlar yapar, kendini ve insanları kandırır. Bu durumda birçok psikiatr ve psikolog ümitlerini kaybedip

ya kognitiv/davranışçı psikoterapi metodlarına ya da sâdece ilaç tedavisine yönelmişlerdir. Bu iki metod da çoğu vakada geçici bir rahatlama sağlasa da uzun vâdeli düzelme vermez. Verseydi "*Kaygı Çağı*"nda yaşamazdık.

Nitekim çağımızda yaşanan en büyük *bilimsel paradoks* sözde "rûh"-bilimin çelişkisidir. Hizmet sürekli arttığı hâlde hastalık çoğalır. Somatik tıbbın başarıları ile karşılaştırıldığında üstü sürekli örtülmeye çalışılan devasa bir fiyasko gözler önündedir. Nedeni ise çok basittir, "aydın" lar inatla insanın ilâhî boyutunu inkâr ederler. Kendi zann'larından hareket ederek bir insan modeli kurmaya çalışır ve binlerce senelik maneviyat birikimini küçümseyip, hiçe sayarlar. İşte bu nedenle kadîm maneviyat değerlerimizden yola çıkarak, yeni bir psikoloji ekolünün teşekkülü (*nefs psikolojisi*) zarurettir. Öyle görünüyor ki çağımızda artık psikoloji olmadan olmaz ama hangi psikoloji? Akl-ı selîmi daha hâlâ yerinde olan psikiyatrist, psikolog, pedagog, sosyolog, ilâhiyatçı ve ehl-i tasavvuf istişâre ve teşrik-i mesâisi ile böyle bir nefis psikolojisi ekolü artık yerleşmelidir. Çünkü insan üzerine yetersiz ve yanlış bilgiye sahip ve bunun yanısıra ahlâki rölativizmi yani ahlâksızlığı savunan psikoloji faydadan çok zarar verir. Hatta daha da ötesi bu psikoloji küresel ifsad müessesesinin saç ayaklarından birisidir.